

Maade, at der bliver Brug for et stort Antal af disse Helbredelsesanstalter.“ Jeg er, som bekendt, for Tiden Genstand for den Opfattelse, at jeg har til Hensigt at udrydde al Spiritus, ikke blot her i Landet, men i Verden overhovedet, men det ærede Medlems Opfattelse af mig paa dette Punkt er jo noget afvigende og vil maaske føre til, at en vis Ligevægt i Betragtningen kommer til Stede. Jeg maa dog sige, at det ærede Medlems pessimistiske Udtalelse kan jeg ikke give Tilslutning. Jeg tror, at naar jeg har oplyst, hvorledes Forholdene er, vil det ses, at alt for Øjeblikket her i Landet er ordnet saaledes, at en tiltagende Ædruelighed maa antages at blive Følgen deraf.

Men før jeg kommer til det specielle Spørgsmaal, skal jeg sige, at det ærede Medlem, idet han omtalte Spirituskoncentrationen, mente at kunne slutte, at denne ikke var gennemført med Ædruelighedshensyn for Øje, men for at skaffe Penge i Statskassen. Ogsaa fra den Opfattelse af mit Forhold til Statskassen, som er almindelig, betød dette jo en Afvigelse. Jeg skal først sige, at hvis det ærede Medlems Udtalelser kunde tydes saaledes, at denne Spirituskoncentration var noget nyt, at to Spiritusindustriers Overtagelse af alle de øvrige Spiritusfabrikker og to nyoprettede Gærfabrikker var noget nyt og ukendt for dette Ting, saa beror det jo paa en Vildfarelse, og da jeg ved, hvor nøje det ærede Medlem følger med i disse Forhold, gaar jeg ogsaa ud fra, at det ikke var Hensigten at fremkalde dette Indtryk. Spirituskoncentrationen er jo ikke noget nyt eller ukendt for dette Tings Medlemmer, idet alle Dokumenter vedrørende den findes optaget i Hæfte 13 af de overordentlige Foranstaltninger. Men yderligere skal jeg gøre opmærksom paa, at alle Dokumenter vedrørende denne Sag tillige, hvad der jo byder en betydelig lettere Oversigt, findes optagne i et Hæfte, som Ernæringsraadet udgav i 1918, og som hedder: „Tilvirkning af Gær og Alkohol i Høstaaret 1918—19“, og indeholder en Oversigt over Forhandlingerne mellem den overordentlige Kommission, Gær- og Spiritusindustrien og Ernæringsraadets Sekretær angaaende Tilvirkning af Gær og Alkohol i Høstaaret 1918—19. Dette Hæfte blev omdelt til alle Medlemmer af Rigsdagen i Fjor, og heri findes alle Dokumenter vedrørende Gærindustrien. Jeg er altsaa ikke i Stand til at meddele nogen som helst nye Oplysninger til de Medlemmer, der har gjort sig bekendt med dette

Skrift, hvad det ærede Medlem fra Nibe jo utvivlsomt har.

Af disse Dokumenter fremgaar det endvidere, at det ærede Medlem paa eet Punkt gør sig skyldig i en besynderlig Misforstaaelse — jeg ved ikke, hvorledes den er opstaaet —, som forklarer, at han har troet, at denne Koncentration har for Øje at skaffe Penge i Statskassen. Det ærede Medlem siger nemlig, at naar Koncentrationsgælden, den Gæld, der er fremkommet ved Overtagelse af de forskellige Bedrifter, er afviklet, skal hele den Sum, som disse Fabrikker faar i Form af Overskud udover det begrænsede Udbytte af Aktiekapitalen, indbetales i Statskassen. Hvis en saadan Ordning var gennemført, vilde Forholdet jo være det, at der var indført en Koncentration med det for Øje, at Spiritusfabrikationen for Fremtiden drevs for Statens Regning eller i alt Fald noget hen derimod. Men jeg er ikke i Stand til at forstaa, hvorledes det ærede Medlem er kommet paa den Tanke, at disse Fabrikkers Overskud skal indbetales i Statskassen. Den eneste Forklaring, jeg overhovedet kan finde paa, hvorledes det ærede Medlem er kommet til denne Opfattelse, er den, at det i Aftalen om Koncentrationen er fastsat, at de Tilskud til Gærfabrikationen, som Staten har ydet for at holde Gæren nede paa en lav Pris i disse Aar, for derigennem at modvirke en Stigning af Brødpriserne, skal kunne kræves tilbagebetalt af Koncentrationen. Men saa snart Koncentrationen har afviklet Koncentrationsomkostningerne, er hele denne Affære afsluttet, og at der derefter skulde være Tale om nogen Afgift til Staten fra Koncentrationen, beror altsaa paa en fuldkommen Misforstaaelse.

Naar jeg nu skulde sige et Par Ord om denne Koncentration, maa jeg maaske blot ganske kort udtale, at denne Koncentration er besluttet efter nøje Forhandlinger mellem Ernæringsraadet gennem dets Sekretær og den overordentlige Kommission paa den ene Side og Industrien paa den anden Side, og at alle disse Forhandlinger, som varede meget længe, resulterede i en enstemmig Indstilling fra den overordentlige Kommission, at den derefter gennemførtes af Indenrigsministeriet, at hele den nuværende Spiritusordning, som er udtrykt i forskellige Bekendtgørelser, hviler herpaa, og at Afviklingsudvalget sammen med de øvrige udsendte Forordninger har faaet dette Materiale til Bedømmelse, men at der ikke fra Afviklingsudvalgets Side er sket nogen Indsigelse mod Ord-